

POLKUJA JA UMPISOLMUJA

Jälkipolun runoja kesältä 2020

Tukikohta ry

POLKUJA JA UMPISOLMUJA

Jälkipolun runoja kesältä 2020

Toim. Aleksis Salmela ja Hanna Yli-Tepsa

© Tukikohta ry, Helsinki 2020.

ISBN 978-952-69246-2-5 (Painettu)

ISBN 978-952-69246-3-2 (PDF)

ISBN 978-952-69246-4-9 (EPUB)

Painettu EU:ssa 2020

Sisällys

Esipuhe	5
Kartta	7
Sisältöä elämään	8
Kesällä	10
Juhannus	11
Aurinkokissa	12
Rakkaalle pojalleni	14
Luottamuksesta	16
Rakkaudesta	18
Ajatukset täyttää pään, voiko kuolla ikävään?	19
Tosirunoja rakkaudesta	21
Jalkapallo	26
Laurel & Hardy	27
True crime -sarjat	28
Äiti on paras äiti	29
Palasia eri puolilta	30
Kuu taivaalta	33
Havaintoja elämästä Kirstinkadulla	35

Esipuhe

Tämä runokokoelma syntyi kesällä 2020 Tukikohta ry:n Jälkipolku-päihdekuntoutusohjelmassa ohjaamissamme sanataidetyöpajoissa. Tämä Uudenmaan kulttuurirahaston rahoittama hanke on osa vuosia kestänyttä työtämme useiden erityisryhmien parissa sanataidetta menetelmänä hyödyntäen. Jälkipolku-ohjelmassa Helsingin Kalliossa työskentelimme runouden parissa kahden pienryhmän kanssa yhteensä kolmen kuukauden ajan.

Prosessin alussa ajatus runojen kirjoittamisesta tuntui lähes jokaiselle työpajojen osallistujalle hieman kaukaiselta ja haastavaltakin. Kuitenkin projektin edetessä yhä useampi ryhmäläinen oivalsi, että runouden kautta on mahdollista kiteyttää samaistuttavalla ja usein koskettavallakin tavalla pieniä arjen totuuksia ja tapahtumia. Inspiraation ja kipinän löydettyään muutamat runoilijoistamme tuottivat uusia tekstejä lopulta kuin liukuhihnalta ja runoja muokattiin aina viime hetkiin saakka. Prosessin aikana syntyi oivaltavia ajatuksia myös omasta kyvykkyydestä, kuten seuraavat osallistujien kommentit osoittavat:

“Olen oppinut ilmaisemaan itseäni ja olemaan rohkeammin oma itseni”.

“Olen pystynyt heittäytymään ja huomannu omia vahvuuksia enemmän”.

Projektin aikana hyödynsimme useiden runoilijoiden sekä artistien tekstejä inspiraation lähteenä tuodaksemme runouden mahdollisimman lähelle meidän jokaisen elettyä elämää. Työpajoissa käsitellyt aiheet, kuten rakkaus, ystävyys, luottamus sekä arjen ilot, kuten suosikki TV-ohjelmat, ovat löytäneet tiensä tähän kokoelmaan. *Polkuja ja umpisolmuja* käsittelee tarkkanäköisesti ja samaistuttavilla huomioidilla yhtä lailla rakkauden ala- ja ylämäkiä kuin mökkeilyä, True crime-sarjoja ja jalkapalloakin.

Haluamme lämpimästi kiittää jokaista tämän runokokoelman tuottamiseen osallistunutta kirjoittajaa arvokkaasta panoksesta sekä luovan työskentelyn että jaettujen tunteiden, naurujen ja kokemusten osalta. Jokainen teistä rohkaistui tuomaan esiin oman persoonallisuutensa kaikessa haavoittuvuudessaan. Tämä runokokoelma on osoitus osallistujien taidoista ja kyvykkyydestä sekä yhdessä tekemisen innostavasta voimasta. Jokaisella meistä on mahdollisuus löytää oma persoonallinen äänensä luovan työskentelyn kautta positiivisen ja rennon ilmapiirin sekä ryhmän tuen avulla.

Helsingissä 30.9.2020

Tämän runokokoelman toimittajat ja
Joka ääni kuuluviin! -hankkeen ohjaajat

Aleksi ja Hanna

Kartta

Monica

Päässä ajatuksien kartta,
salainen maailma.
Kartta täynnä vääriä reittejä,
umpikujia,
pieleen menneitä polkuja
ja umpisolmuja.

Se on kulahtanut ja kumitettu kartta,
joka oli ennen illuusio,
jonka sisältö pyyhittiin pois.
Siinä katosi ihmismieli.

Väritön kartta,
piirrettynä pitkin mustekynän vartta.
Voiko uudelleen aloittaa?
Kohti värikkäämpää maailmaa.

Synkkä sielu vuotaa ulos pistosta käsitaipessa.

Haluan sen henkiin elvyttää,
ennen kun palan itsestään taas menettää.

Värin kerrallaan takaisin saada,
sen pystyn jo melkein taata
Uskallan nyt uutta luoda,
sen sydämelleni pystyn suoda.

Tahdon pitää siitä huolta,
että kaikki värit voin takaisin tuoda.

Sisältöä elämään

Akunen

Sisällön puute minua vaivaa,
pitäisi saada jotain aikaan.
Ulos lähdin,
tavaraa mukaan hain taas,
saanko niistä onnea lainkaan?

Kuulokkeet mukana,
musiikki raikaa,
pakokeino toiseen maailmaan.
Aurinkolasit maisemaa heijastaa,
itkuiset silmät piilottaa.
Avainnippu täynnä avaimia,
joilla ei pääse mihinkään.
Röökit taskussa painaa,
kohta jo keuhkosityöpä vaivaa.

Tavarat ei paljon lohtua suo,
ehkä jokin aktiviteetti sitä tuo?
Luonnossa liikun päivittäin.
Se auttaa, muttei tyhjiötä täytä yksittäin.

Ihmissuhteista apua kaipaan.
Auttaako ne,
vaiko pelkästään vaivaa?
Kavereita kaipaisin uusia.
Vanhoja riittää,
mutta ne on kaikki lusmuja.

Romanssista ei ole tietoa,
toisaalta mutkattomuus on hienoa.

Elämän syrjässä kiinni roikun,
vaikka usein tällä polulla horjun.

Kesällä

Katja

Kesäisissä vaatteissa
lippis päässä,
jotta
pysyy kasvot kuivina sateessa.

Kaivoin Bluetooth-kuulokkeet käsilaukusta.

Metroasemalla etsin viuhkan
käsiini.
Heiluttelen sitä
jotta viilennyn.

Itseasiassa
pinkit
kynteni korostuvat mustaa
viuhkaa vasten.

Metrossa kaivan
OUIJA-board -meikkipussini esille,
aiheutan
pahennusta uskovaisille,
ehkä
muillekin

pidän siitä.

Juhannus

Henna

syntymäpäiväkortti ystävälle jonka menen viemään,
hän yleensä on mökillä mutta nyt on työn viemää.
ennen pelattu pihapelejä, korttipakat on levinny.
nyt on rauhallisempi juhannus,
koska mäkin oon nyt selvinny

sadeviitta varuilta mukana
mutta eikös sitä sanota
silloin ei oo sadetta luvassa.

tänään ois vielä hirveenä hommaa,
toivon, että kaikki onnaa
puutelista tekemättä
hammasvälit pesemättä

autolla seisotaan sitten ruuhkassa,
onkohan kuskillä kädet puuskassa.

kauppaan kun meitä menee moni ihminen,
on kaaos edessä sen tietää mökkiläinen.

Aurinkokissa

Henna

Se oli viimeinen kesä lapsuuttani
kun sinä tulit taloon.
Karvainen, pörröinen aurinkokissa
kämperryit syliini hentoon.

Nukuit yöt vieressä, päivällä tutkimusmatkoilla.
Kerrankin etsimme illalla sinua
olit ollut jossakin hatkoilla
takaisin tulit häntä poikki mutta onneksi selvittiin lääkärin avulla.

Minulla oli hankala olla enkä osannut puhua muille
sinulle kerroin salaisuudet, uskouduin haaveistani sinulle.
Katselit nappisilmilläsi & maukaisit minulle.

Elämänmuutos kun oli kaikilla edessä
ja maalta kaupunkiin muutettiin
Kuorma-autossa oli tunnelmaa ja ehkä vähän toisille huudettiin.

Oltiin me varmaan melkoinen näky kun autosta astuttiin
tuntemattomaan.
Tavaraa oli omakotitalollinen &
jalat oli koukussa pitkästä matkasta,
sinä olit kynsillä kiinni äitin päänahassa.
Oltiin kuin kiljusen herrasväki, hyvässä & pahassa

Ehkä sinä totuit kaupunkiin helpoiten,
meille se ei käynyt yhtä leikiten.

totuit valjaisiin &
lenkkeihin pieniin
Kun itkin
katsoit tiiviisti silmiin

Kun sitten saimme mökin ja
pääsit juoksentelemaan ulos,
kannoit hiiriä ylpeinä meille,
kiittelimme kovin.

Nyt kun olet jo poissa &
vielä sinua ikävöin,
kevätauringossa sinua mietin
pieni aurinkokissanen.

Rakkaalle pojalleni

Sysmä

Maailma on täynnä värejä ja mahdollisuuksia.
Kuulostaa kliseeltä että kenestä tahansa voi tulla mitä tahansa,
mut se on totta.
Kuhan vaan itse jaksaa yrittää parhaansa
eikä luovuta vaikeuksien edessä.
On hyvin pieni osa mihin voi itse vaikuttaa,
mut se miten asiat kohtaa
on yks tärkein osa matkaa.
Ollaan tääl vaan häviävä hetki,
on siis tärkeä tehdä tästä itseään miellyttävä retki.
Älä usko sanoja et oisit jotenki huono
tai et sä pysty.
Se on paholaisen ääni sun sisältä tai ulkoa
ja se sun uskoo ja toivoo yrittää syödä.

Sä oot vielä lapsi etkä kaikkee ihan ymmärrä.
Tää mikään ei ole sun vika ja mun sydän on siitä verillä.
Mä oon aina täällä ja en sua koskaan hylkää.
Luota mun, sun ei tarvi pelkää.
Ole oma ittes ja yritä parhaas.
Niin saat parhaan lopputuloksen varmaan.

Ei oo tärkeitä se mitä sul on ympärillä,
vaan se mitä tunnet sun sisällä.
Onni ja rauha on meissä kaikissa,
kuhan vaan osataan kuunnella.
Mä opin sen tosi myöhään,
sun kohdalla kaikki voi olla toisin.

Muista et me voidaan joka päivä, joka hetki valita.
Vaikka tapahtuis mitä,
me tehdään päätökset.

Toivon et oot onnellinen, mitä ikinä valitset.

Luottamuksesta

Katja

Mun on erityisen vaikea luottaa miehiin,
mua petettiin vuosii.
Se kusipää häsläs sen exänsä kanssa
tais ne saada pari muksuukin täs.

Jälkeenpäin kun miettii se oli ihan hulluu,
tuli liian usein tartuttuu pulloon.
Ja muihin päihteisiin,
elämä stressii, mä väittäisin.

Tuli kovetettua ittensä,
ei käsitellyt asioita.
Vituttaa kun noi asiat nyt tulvii mieleen,
en haluis et noi vaikuttaa niin et tää juttu menee pieleen.

Haluun oppii luottamaan ja
luoda omalt osalt hyvän suhteen.
Välillä luottaa,
välillä ei,
mikä tätä mun nuppii riivaa!?
Ehkä mä kaipaen vakuutteluja että mä riitän
mutta kun en haluis toistakaan koko ajan piinaa.

Rikotut lupaukset vieläkin painaa,
haluis uskaltaa luottaa
eikä vittu päätään vaivaa.
Tää rassaa.

Teen parhaani et oppisin luottaa,
En haluu heittää tätä hukkaan.
Teen parhaani et oppisin luottaa,
En haluu heittää tätä hukkaan.

Rakkaudesta

Katja

Katson sinua, hymyilen silmillänikin,
ethän koskaan jätä minua, lupaathan sen.

Olet äärettömän tärkeä, tiedäthän sen,
älä ärsyynny siitä, paha tarkoita en.

Rakastan sinua, mutta täysin luota en
täytyis sinunkin tehdä töitä, että saavutetaan se.

llostun aina jos pidät lupauksesi ja
ilmestyt siihen.
ethän pidä minua itsestänselvyytenä,
minä riitän.

Siihen luotan...

En...

Ajatukset täyttää pään, voiko kuolla ikävään?

Henna

Mustat hiukset, musta mieli
nuori tyttö, ei enää ihan pieni.
Eksyksissä elämässä
kaljaa siellä vetämässä

Muualle jos lähtisin
enkä tulis takaisin
Kuinka asiat vois muuksi muuttua,
jos sisällä pään joku soittaa luuttua
Kaikki synkkää
mustaa
epätoivoo
pimeää.

Ei mistään mitään irti saa
ilman kunnon pontikkaa
Voi kun oisit voinut tietää
kuinka elämä joskus viekään.
Saat tasapainoo elämään
Kunhan päivä kerrallaan
opit olemaan.

Ensin päivä
sitten kaksi
kaikki muuttuu paremmaksi.
Ei oo taikaloitsui olemassa tässä
kunhan et oo päätä täyteen
vetämässä.

Siitä pikkuhiljaa rakentuu
oma itses esiin pakertuu.
Jos voisin lentää ajassa
olis sinulle sanomassa,

hiljaa hyvä tulee,
ei maailmakaan syty tuleen.
Ei kaaosajattelua enää,
epätoivosta itsesi keräät.

Joku päivä lähes täydelliseen aamuun heräät.

Tosirunoja rakkaudesta

Janika

1.

Mua sattuu ku mä mietin meitä
pelkään et me mennäänkin eri teitä
eikä sit oookkaa enää meitä
mun sydän särkyy
ja siihen tulee reikä
ja kaikki lämpö hupenee salateitä
sit mun sydän jäätyy
ja meijän yhteinen elämä päättyy
pitääks mun olla niin tyhmä
et mä aina huudan ja rääyn
ku sit sä lähet ja mä jään yksin
mut kyl sä sen tiiät
et rakastan sua aina
ja siitä voit olla sataprosenttisen varma
vaikka mä oonki täys nuija
nii mä lupaan olla aina vaan sun muija
elämähän on vaan laina
koska jokainen täältä lähtee jollain lailla
aikaahan meil on aina
mut käytetään se mielummin toisella lailla
vaikka halaamalla
ja pussaamalla
saman tähtitaivaan alla
kunnes ollaan mulla alla

2.

Mikään ei tunnu enää hyvältä
ku kaikki on vaan niin syvältä
ei mun elämäs oo järkee

nii mitä helvettiä mä tääl teen
eka mä mee ylös
sit mä meen alas
sit mä jämähdän
kunnes mä räjähdän
mut hei mitä siitä
sä oot kuitenkin siinä
ja kyl sä tiät
et sä mulle riität
en mä voi täys nolla olla
kun saan kummiski sun kans olla
sä tuot mun elämää valon
haluisin rakentaa vaikka sun kans talon
jossa voisin sun kans elää
eikä mun tarttis pelätä enää
mä nautin joka hetkestä
ja varsinki meidän yhteisestä retkestä
niin kauan ku mun sydän pumpppaa verta
nii tää on ehdottomasti mun paras elämän kerta

3.

Sun sydän tippu
ku avainnippu
sit mä talloin sen
ku ilmapallon
sit se räjähti
ja sä ärähdit
koska mä en enää sua kato
vaikka sä sytyttäisit valon
lähe sä vaikka etelään
nii mä lähen itään
ja se myös pitää
ku ei täst selvästikään tuu mitään

jos sä mua rakastat
nii et sä mun tunteita varasta
tai sit jos sä muutut
nii mä voin jakaa sun kans mun luukun

4.

Eihän sulla oookkaan ku sun oma elämä
Nii pitääks mun koko ajan vaan pelätä,
ettet sä taaskaan mun luokse ennätä.
Eihän täs oo mitään tolkkuu
et mä joskus saan sut koukkuun
sit sä taas karkaat ja mä astun taas harhaan..
Oishan se kiva
et meil ois joskus se yhteinen piha
jossa ois kaks lasta ja meil ois vaikka yhteinen tatska
Oishan se siistii, polttaa teijän kans vaik hiisii
mut en mä voi, ku hälytyskellot mun päässä vaan soi
Sori siitä, jos mun tunteet ei vaan riitä
Mut hei, kyl mä kestän
ku en mä haluu pois mun tunteita pestä
Mä rakastan sua niin paljon
et luulin nähneeni just sun varjon
Mut se oliko vaan unta
et sä olisit ollu tääl
Peitto mejän pääl ja tyynyt alla pään
Mä toivon et sä tänne jäät
etten mä taas yksin jää
Sä tekisit must kokonaisen
vai ooksä löytäny jo toisen naisen
Mä haluisin olla sun kanssa
mut pystyksä jakaa luottamuksen mun kanssa
Mä toivon, et pystyt
nii mejän suhdekin pysyis sit pystys.

5.

Mitä rakkaus on minulle
Rakkaus on ihana tunne
se on kun valtava lumme
se seilaa välillä eteen
ja välillä taakse
mut se pysyy
eikä sitä tarvi keneltäkään kysyy
kunhan sitä ei itse tuhoo
ja kanna omaa haurasta ruhoo
rakkaus on se ihana tunne
joka tuntuu sydämessä asti
eikä se oo se painava lasti
kyllä se siitä
kun kertoo mikä painaa mieltä
kun toinen kuuntelee
eikä kaduilla huutele
kun toiseen voi luottaa
eikä se voi vaan pahaa mieltä tuottaa
rakkaus on sitä
kun sä oot yksin
ja susta tuntuu
et haluisit olla sylityksin
ja se sua vaivaa
kun sä toista niin kaipaat
mut rakkaus on myös sitä
et saattaa joskus eksyy
kun joutuu välillä toiseen pettyy
mut ne on asioita
jotka voi puhumalla hoitaa
kunhan toinen kuuntelee

eikä sun sanomisia muuntele
sun täytyy vaan luottaa
ja enemmän hyvää mieltä tuottaa
eikä kaivaa itelles tai toiselle kuoppaa.

“Rakkaus on sitä, et kaipaa toista, eikä feidaa sitä jaloista”

Jalkapallo

Joni

Pitkän tauon jälkeen moni liiga jatkuu.

Ja mietin, mitä lempijoukkueeni Man Utd tekee aina niin väärin,
ettei enää pärjää.

Jalkapallo on maailman tärkein ei tärkeä -asia
minulle ja miljardeille muille.

Se on pakokeino monelle,
välillä niin pahasta maailmasta.

Vihreä väri valtaa ruudun ja ajatukset,
josta tulee lapsuus ja nuoruus mieleen,
joka muistuttaa minua vastaleikatusta nurmikosta
meidän pihalla oli nurmikko,
pelikenttä.

Pallo on ihanan pyöreä,
sen voi saada liikkumaan lukemattomilla eri tavoilla.
Ja kun sen saa kulkemaan haluamallaan tavalla,
hyvä olo valtaa kehon.

Rauha valtaa mieleni kun keskityn jalkapalloon.
Enkä tarvitse mitään muuta.

Laurel & Hardy

Linda

Mun lempisarja.
Isällä oli kaikki jaksot
VHS:änä.

Katsoin niitä joka ilta omassa
huoneessani
minun omasta pienestä TV:stä.
Se oli parasta.

Minulla on ne VHS:ät vieläkin,
mutta en ole lapsuuden jälkeen katsonut
niitä,
koska ei ole VHS-soitinta.

Harmi, ne oli parhautta.

True crime -sarjat

Jonne

Katson iltaisin Friiltä tai Netflixistä dokkareita sarjamurhaajista. Makaan puoli-istuvassa asennossa harmaalla divaanisohvalla.

Tuijotan Ted Bundysta kertovan dokkarin alkuteemaa sen pyöriessä ruudulla. Ted Bundy on kuuluisa amerikkalainen sarjamurhaaja.

Kellon on yhdeksän illalla ja vietän jokapäiväistä rentoutushetkeä päivän päätteeksi.

Haen mukavan asennon sohvalta ja keskitän ajatukseni ainoastaan ohjelmaan.

Huomaan,
kun sykkeeni nousee.

Äiti on paras äiti

Joni

Aina on tukenut mua, vaikka oon
tehnyt tyhmyyksiä
kasvatti mut
ja mun siskon yksin
ollessamme teini-iässä
kun isä kuoli
äiti kävi töissä samalla.

Muistan sen, että mihin aikaan
tahansa soitti,
oli aikaa mulle.
Kiitos kaikesta.

Hänen hyväkseen yritän nyt
elää omaa elämääni
parhaani mukaan.
Sitä sä varmaan haluat.

Palasia eri puolilta

Markus

Ensin olet täysin hukassa
itsesi ja elämäsi kanssa.
Hakien suuntaa,
kasaten palapelin palasia.
Jääkaapin perälle
jääneitä rippeitä.
Koitat muodostaa niistä
eteesi annoksen.

Sitten sattuman kautta
tutustut uuteen,
täysin eri maailmassa elävään,
ihmeelliseen ihmiseen.

Huomaat ilmassa olevan
ujoa ihastusta,
vaikka olemme
aivan eri puolilla maapalloa.
Silloin en kuitenkaan oman, tai myöskään hänen
menneisyyden vuoksi
uskalla uskoa,
että tästä voisi tulla muutakin
kuin nettituttavuus.

Viikot muuttuvat kuukausiksi ja
kiinnostus kasvaa kiintymykseksi.
Kunnes alamme puhua tapaamisesta,
yhteisestä elämästä,

joka tuntui silloin saavuttamattomalta ja pelottavalta.
Vuoden kuluttua hän on saanut työluvan, viisumin, työpaikan, lentolipun ja lopulta tapaamme Helsingin rautatieasemalla. Olen innoissani, mutta samalla mietin jo lähteväni, sillä pelkään, että epäonnistun.

Kun viimein tapaan hänet, huomaan että olen rakastunut ja onnellinen. Vietämme ensimmäisen yhteisen iltapäivän ja illan. Kävelemme keskustassa ja päädymme Tervasaareen. Alkujännityksen jälkeen asiat tuntuvat luontevilta. Aamuyön tunteina saavumme bussipysäkille. Vaikka en halunnut sinun menevän, tiedän meidän tapaavan uudelleen.

Olen siis aivan myyty. Totaalisen rakastunut. Kaikki pelkoni ja epäilykseni ovat kadonneet! Ainakin hetkellisesti.

Tapaillemme sen kesän ja syksyn. Vietimme aikaa luonani koko ajan vain enemmän. Ja hiljalleen siitä tulee meidän yhteinen kotimme.

En olisi koskaan uskonut,
että minun elämässäni
palaset voisivat löytää toisensa ja
tällä tavalla
loksahtaa kohdalleen.

Kuu taivaalta

Harri

Kahdeksan vuotta sitten
aloitin korvaushoidon.
Se oli uusi alku.
Jätin taakseni yli viidentoista vuoden narkkaamisen, vanhat frendit...
kaiken.

Olin päätynyt pohjalle ja
ei ollut muuta suuntaa kuin ylös.
Aloitin rakentamaan elämäni
pala palalta ehjäksi.
Palasin yhteiskuntaan ja sain ammattitutkinnon.
Polku ei ole ollut helppo ja on vaatinut paljon työtä.
Olen onnekas, minulla on mahtava perhe joka on tukenut
minua paljon matkallani.
Ei kukaan halua päätyä nistiksi,
sinne päädytään
miljoonan mutkan kautta.

Nykyään istuessani rakkaassa kodissamme,
kun vaimo lukee kirjaa makuuhuoneessa,
poika pelaa pleikkaria huoneessaan ja
minä kirjoitan tätä tarinaani työpöydällä olohuoneessa,
rakkaat koiramme jalkojeni juuressa
mietin miksi olen täällä.

Miksi en ole kuollut,
kuten niin monet vanhoista ystävistä.
Tulen surulliseksi samalla ikävästä,
mutta

Vastaus on; en todellakaan tiedä.
Sen tiedän että
nykyään olen onnellinen.
Tavallinen elämä on vaan niin hienoa.

Havaintoja elämästä Kirstinkadulla

Akunen

Tatuoitu nainen polttaa tupakkaa
Auringonvalo siivilöityy lehtien läpi
Ohikulkijat katsovat pitkään
Ikkunassa näkyy mörkö

Mummo kävelee vaivalloisesti
takakenossa
Hesburger-muki
lojuu nurmikolla

Tänään elämä
on tuntunut elämisen arvoiselta

*"Päässä ajatuksien kartta,
salainen maailma.
Kartta täynnä vääriä reittejä,
umpikujia,
pieleen menneitä polkuja
ja umpisolmuja."*

Polkuja ja umpisolmuja -kokoelman runot kertovat arjen iloista, rakkauden haasteista, itsensä voittamisesta ja uusista aluista. Runoissa käsitellään lämmöllä myös elämän pieniä ja tärkeitä asioita, kuten True crime -sarjoja, mökkeilyä ja jalkapalloa.

Kokoelman runot syntyivät Tukikohta ry:n Jälkipolku-päihdekuntoutusohjelmassa järjestetyissä runotyöpajoissa Helsingissä kesällä 2020. Työpajat järjestettiin osana "Joka ääni kuuluviin!" -hanketta, jonka tavoitteena on edistää yhteiskunnassa marginaalisessa asemassa olevien ryhmien itseluottamusta ja itseilmaisutaitoja sanataiteen keinoin. Teoksen ovat toimittaneet Hanna Yli-Tepsa ja Aleks Salmela.

